



## ת"ד 9795/11/17 - מדינת ישראל נגד מחמוד חמדאן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה  
ת"ד 9795-11-17 מדינת ישראל נ' חמדאן

בפני בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיא טל תדמור-זמיר  
מדינת ישראל  
המאשימה  
נגד  
מחמוד חמדאן  
הנאשם

### גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו הן בתיק דנן (להלן: "התיק העיקרי") והן בתיק 1322-01-16 של בית משפט זה (להלן: "תיק הצירוף") בעבירות של אי ציות לתמרור עצור, אי מסירת פרטים בתאונת נפגעים, אי הגשת עזרה לנפגע בתאונה, אי מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חצייה, נהיגה בקלות ראש (2 עבירות), התנהגות שגרמה נזק לרכוש ולגוף, גרימת חבלה של ממש, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא ביטוח.

### כתבי האישום

1. מעובדות כתב האישום בתיק העיקרי עולה כי בתאריך 30.3.17 סמוך לשעה 23:00 נהג הנאשם רכב פרטי ברחוב מלצ'ט בחיפה ובהגיעו לצומת עם רחוב בלפור, לא ציית לתמרור עצור, נכנס לצומת בלי לתת זכות קדימה לרכב שהגיע משמאל לכיוון נסיעתו והתנגש בו. מיד לאחר התאונה הנאשם עזב את המקום מבלי למסור פרטים ומבלי להגיש עזרה לנפגעים. עוד עולה מעובדות כתב האישום כי באותן נסיבות נהג הנאשם כשרישיון הנהיגה שלו פקע ביום 15.3.16 וללא ביטוח.

2. מעובדות כתב האישום בתיק הצירוף עולה כי בתאריך 8.11.15 סמוך לשעה 17:30 נהג הנאשם ברכב פרטי ברחוב הציונות בחיפה, והגיע לצומת עם רחוב בן יהודה. אותה עת חצתה את הכביש במעבר חציה הגב' ד"א, ילידת 1962 והספיקה לעבור 3.30 מטר מהמעבר. הנאשם הבחין בהולכת הרגל האיחור, לא נתן לה זכות קדימה ופגע בה. כתוצאה מהתאונה נגרמה להולכת הרגל חבלה של ממש בדמות שבר בהומרוס (בכתף) שמאל.

### טיעוני הצדדים וראיות לעונש

3. **ב"כ המאשימה** הפנתה לעובדות כתב האישום בתיק העיקרי ובתיק הצירוף, לעבירות שבהן הורשע הנאשם וטענה שמדובר באירועים חמורים שמעידים על התנהגות מסוכנת של הנאשם. כן הגישה תעודות רפואיות כדי ללמד על החבלות שנגרמו לנפגעת בתאונה מושא תיק הצירוף, הפנתה לפסיקה כדי ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת, לעברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם, טענה שלא מדובר באירוע חד פעמי בנהיגתו של הנאשם וביקשה להטיל עליו מאסר בפועל שלא יפחת מ-9 חודשים ופסילה שלא תפחת מ-3 שנים.

4. **ב"כ הנאשם** הדגיש את גילו של הנאשם (בן 24) וציין כי בעת האירוע הראשון הנאשם היה בן 20 ובאירוע המאוחר בזמן היה בן 22. כן הסביר שהנאשם נלחץ מהתאונה שהיה מעורב, הזכיר כי היא לא גרמה לחבלות בגוף וטען שבנסיבות יש להסתפק במאסר על תנאי. ב"כ הנאשם סיפר שהנאשם גדל במסגרת משפחתית לא יציבה (הוצגו החלטות של ביהמ"ש לענייני משפחה), הוא סובל מבעיות בריאותיות לא פשוטות (הוצגו מסמכים רפואיים) ומצבו הכלכלי קשה (הוצגו דו"ח תיקים לחייב בהוצל"פ). עוד טען ב"כ הנאשם שמדובר באירועים ישנים וביקש להסתפק במאסר על תנאי, להקל ברכיב הקנס ולהטיל פסילה מידתית.

5. **הנאשם** לא מצא להוסיף דבר.

#### **האם מדובר באירוע אחד או שמה בשני אירועים**

6. לצורך בחינת סוגיית העונש הראוי בנסיבות העניין, עליו להכריע תחילה בשאלה אם לפנינו אירוע אחד או כמה אירועים, וכפועל יוצא מכך האם יש לקבוע מתחם עונש אחד או יותר. הצדדים לא התייחסו בטיעוניהם לשאלה האמורה, ברם בנסיבות שבהן עסקינן בשני אירועים שונים, שבוצעו בהפרש זמנים של 8 חודשים זה מזה וכוללים עבירות שונות, אני סבורה כי אין לראותם כאירוע אחד, אלא כשני אירועים נפרדים, שבגין כל אחד מהם ייקבע מתחם עונש הולם נפרד (ראו לעניין זה את ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' **מדינת ישראל** (29.10.2014); ע"פ 61/15 **מדינת ישראל נ' יוסף דלאל** (3.9.15); ע"פ 4748/14 **עוזי זליחה נ' מדינת ישראל** (30.11.15); ע"פ 2519/14 **אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.14); דנ"פ 2999/16 **ערן מזרחי נ' מדינת ישראל** (22.5.16) והאסמכתאות שם).

#### **מתחם העונש ההולם בתיק העיקרי**

7. אשר לחומרת העבירה והפגיעה בערכים המוגנים - דומה כי אין צורך להכביר מילים בדבר חומרתן של עבירות התעבורה בכלל ובפרט אלה שגורמות לתאונות דרכים, כתוצאה מחוסר תשומת לב של הנהג. עבירה של נהיגה בקלות ראש, פוגעת בערכים המוגנים של שמירה על שלומו וביטחונו של הציבור בכלל ועל חיי ציבור המשתמשים בדרך. עבירה של אי מסירת פרטים פוגעת בערך של הושטת עזרה לזולת. מדובר בחובות התנהגותיות בסיסיות של נוהג שהיה מעורב בתאונה, בוודאי כאשר בעטיו זו נגרמה, גם על מנת שניתן יהא בנקל לקבוע את נסיבות אירוע התאונה ולמצות את הליכי הבריור/ החקירה, אולם בעיקר כדי שניתן יהיה לעמוד על מצב הנפגעים תוך מתן עזרה מיידית בעת הצורך, כאשר לעיתים זו חשובה ודחופה ויש בה אף כדי להציל חיים.

8. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - עיון בפסיקה מלמד כי מנעד הענישה במקרים של תאונת דרכים תלוי בחומרת החבלות שנגרמו כתוצאה מהתאונה וברמת רשלנותו של נהג הרכב הפוגע. כאשר נדונה עבירה של אי מסירת פרטים בתאונה עם נפגעים, יש בכך כדי להחמיר בעונש. אביא להלן מספר פסקי דין, שיש בהם כדי ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת, הגם שחלקם דנו בנסיבות חמורות מנסיבות התיק דנן.

ברע"פ 8752/18 **ניסן ברנס נ' מדינת ישראל** (7.1.19) דובר בנאשם שנהג ברכבו בצורה פרועה, תוך התחמקות ממחסום משטרת, סיכן הולכי רגל במעבר חצייה, חצה צומת ברמזור אדום, פגע ברכב אחר שנכנס לצומת ולמרות מעורבותו בתאונה בה נחבל אדם, הסיע את רכבו לאחור ועזב את המקום מבלי להושיט עזרה לנפגעים ומבלי להשאיר פרטים מזהים. באותן נסיבות הנאשם נהג כשרישיון הנהיגה שלו אינו בתוקף, ללא ביטוח וללא רישיון רכב תקף. בית המשפט לתעבורה קבע מתחם שנע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל ובין 24-30 חודשי פסילה בפועל וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל (3 מתוכם מאחורי סורג ובריח, ו-3 בדרך של עבודות שירות), לצד 24 חודשי פסילה בפועל ועונשים נלווים. הנאשם ערער על חומרת העונש, ברם בית המשפט המחוזי דחה את הערעור ובר"ע שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

בעפ"ת (חי') 25822-02-15 **נודלמן נ' מדינת ישראל** (12.3.15) דובר בנאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, התנהגות שגרמה נזק לרכוש, אי שמירת רווח ואי השארת פרטים. בית משפט לתעבורה גזר על הנאשם 3 חודשי פסילה בפועל, קנס ופסילה על תנאי והנאשם לא ערער על חומרת העונש (הוגש ערעור על הכרעת הדין והערעור נדחה).

בת"ד (חי') 3332-10-14 **מדינת ישראל נ' אסדי** (5.9.16) דובר בנאשם שגרם לתאונת דרכים (אי שמירת רווח) ועזב את מקום התאונה בלי להגיש סיוע, בלי להודיע על התאונה לכוחות ההצלה ובלי למסור פרטים. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 5-30 חודשי פסילה בפועל, לצד מאסר מותנה וגזר על הנאשם עונשים ברף התחתון של המתחם.

בת"ד (פ"ת) 97-06-11 **מדינת ישראל נ' שביינשטיין** (3.3.14), שאליו הפנתה ב"כ המאשימה, דובר בנסיבות חמורות מענייניו. שם דובר בנאשם שנהג בכיוון ההפוך לכיוון הנסיעה המותר, חסם דרכם של משאית ואופנוע שנסעו מולו ופגע חזיתית באופנוע. כתוצאה מהתאונה נהגת האופנוע נחבלה חבלות של ממש - חבלות בראש וברגל ימין, לרבות חתכים ברגל ימין שהצריכו תפרים. הנאשם עזב את מקום התאונה מבלי להגיש עזרה לנהגת שנפגעה, מבלי לדווח למשטרה על קרות התאונה ומבלי למסור פרטים. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין שנת מאסר בפועל, פסילה בפועל שבין מספר חודשים ובין מספר שנים ובסופו של יום גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, 30 חודשי פסילה בפועל, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

9. אשר לנסיבות ביצוע העבירה - מדובר בתאונה שאירעה ביום חמישי בשעת לילה, הווה אומר, יום שבו נוהגים תושבי העיר וסביבותיה לבלות. תוצאות התאונה - אינן חמורות (כתב האישום אינו מפרט את הפגיעה שנגרמה לנהגת המעורבת ולנוסעת ברכבה או את אופי הנזק שנגרם לכלי הרכב). הנאשם עזב את מקום התאונה בלי למסור פרטים ובלי להגיש עזרה. הנאשם נהג כשרישיונו פקע כשנה קודם לכן וכשלנהיגה אין כיסוי ביטוחי. בכך יש משום קושי במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים.

לאור שפורט לעיל, אני בדעה כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין 30-4 חודשי פסילה בפועל, לצד פסילה על תנאי וקנס.

### מתחם העונש ההולם בתיק הצירוף

10. אשר לחומרת העבירה והפגיעה בערכים המוגנים - תאונת דרכים שגרמה לחבלה של ממש פוגעת בשלמות הגוף והנפש של הפרט ובפסיקה נקבע כי לאור ריבוי תאונות הדרכים, בהן נפגעים חפים מפשע עקב רשלנותם של נהגים פזיזים וחסרי זהירות, על הערכאות הדיוניות להירתם למלחמת חורמה בנהגים עבריינים, המסכנים מדעת ושלא מדעת את הציבור ולהביאם לשלם מחיר גבוה על הפרת נורמות וכללי ההתנהגות הנאותים בכביש (ראו למשל, רע"פ 2564/12 קרני נ' מדינת ישראל (24.6.12)).

11. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - עיון בפסיקה מלמד כי מנעד הענישה במקרים של תאונת דרכים בה נגרמו חבלות של ממש רחב ונקבע בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה ובפרט לרמת רשלנותו של נהג הרכב הפוגע, לצד חומרת הפגיעה שנגרמה למעורבים ולמיהות הנפגעים. עוד עולה כי על דרך הכלל, מדיניות הענישה נעה סביב מספר חודשי פסילה בפועל לצד פסילה על תנאי וקנס ואין זה נוהגו של בית המשפט לגזור בעבירות אלה מאסר - לא בפועל ואף לא על תנאי - אלא במקרים חריגים, בהם דובר בחבלות ברף גבוה מאד, וכשהנחבלים נותרו פגועים קשה לאורך זמן, שלא לומר לצמיתות (ראו למשל רע"פ 3764/05 ורד בן זויה נ' מ"י (21.4.05) ורע"פ 7257/12 גדעון סנדרוביץ' נ' מ"י (18.10.12), וכן עפ"ת 1471-01-08 אראיה נ' מ"י (5.6.08) ועפ"ת 49512-07-13 תומר ניסים שמיר נ' מדינת ישראל (2.2.14)). אביא להלן מספר פסקי דין שיש בהם כדי ללמד לענייננו, הגם שנסיבות חלקם חמורות יותר.

בעפ"ת (חי') 27277-06-15 ממקה נ' מדינת ישראל (9.7.15) דובר בנאשמת שפגעה בהולכת רגל על מעבר חציה וגרמה לה חבלות של ממש שהתבטאו בשברים מרובים הן בגפיים העליונות והן באגן, כמו גם בפגיעה במיתרי הקול. בית המשפט לתעבורה (אנוכי) הרשיע את הנאשמת אחר שמיעת ראיות וגזר עליה 8 חודשי פסילה בפועל, לצד עונשים נלווים. הן הנאשמת והן המדינה ערערו על גזר הדין, זו על חומרתו וזו על קולתו, אולם בסופו של יום השתיים קיבלו את המלצת בית המשפט המחוזי וביקשו לחזור בהם מהערעור, בכפוף להוספת רכיב של מאסר מותנה לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים, לבל תעבור הנאשמת עבירה לפי תקנה 67 לתקנות התעבורה, ביחד עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

בעפ"ת (חי') 37812-06-17 אברג'יל נ' מדינת ישראל (20.7.17) דובר בנאשם שלא ציית לתמרור "תן זכות קדימה" וגרם לתאונה בה נחבל רוכב אופנוע חבלות של ממש שהתבטאו בשברים בלסת תחתונה, שבר בעצם השכם (סקפולה), שבר באגן, דימום בבטן וקרעים במזנטריום ובסיגמה (מעיים), שהצריכו תפירה. נוסעת נוספת באופנוע נחבלה אף היא חבלות של ממש שהתבטאו בשברים בחוליות L1,L2,L3,L4, שבר מרוסק ב- SPINAL (החלק התחתון של עמוד השדרה), קרע בכבד וקרע בכליה ימנית. בית המשפט לתעבורה (אנוכי) הרשיע את הנאשם לאחר שמיעת ראיות, קבע כי מתחם העונש כולל פסילה בפועל שנעה בין 8-18 חודשים, לצד עונשים נלווים, לרבות מאסר על תנאי וגזר על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי, 10 חודשים פסילה בפועל, 12 חודשי פסילה על תנאי וקנס בסך של 3,000 ₪.

הנאשם ערער הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור בחלקו באופן שהותיר את הכרעת הדין על כנה אולם קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-12 חודשי פסילה בפועל והפחית את תקופת הפסילה בפועל ל-6 חודשים. יתר רכיבי העונש נותרו על כנם.

בת"ד 4631-10-17 **מדינת ישראל נ' איידלמן** (ניתן על ידי ביום 17.9.18) דובר בנאשם שפגע בהולך רגל במעבר חציה, גרם לו חבלה של ממש (חבלות ראש) והוא אושפז למשך 12 ימים. קבעתי כי מתחם העונש ההולם נע בין 3-12 חודשי פסילה בפועל, לצד עונשים נלווים שאינם כוללים רכיב של מאסר וגזרתי על הנאשם 6 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס (ניתן משקל משמעותי לעובדה כי משך ותק נהיגה של כשלושים שנה הנאשם לא צבר לחובתו ולו הרשעה אחת).

בת"ד (חד') 7674-07-13 **מ"י נ' אל פקס**, שנדון אף הוא על ידי, דובר בנאשם שסטה מנתיב נסיעתו, פגע באופנוע שנסע מולו וגרם לו חבלות בזרוע וברגל השמאליים, לרבות שבר. הנאשם הורשע על פי הודאתו, נקבע מתחם שנע בין 3-8 חודשי פסילה בפועל, לצד עונשים נלווים ונגזרו על הנאשם 6 חודשי פסילה בפועל ו-6 חודשי פסילה על תנאי.

12. אשר ל**נסיונות ביצוע העבירה** - עסקינן בתאונה שאירעה בשעות אחר הצהריים, כששדה הראיה פתוח לפניו למרחק של 100 מטר ומעבר החציה מסומן היטב. הנאשם, ללא כל סיבה, הבחין בהולכת הרגל באיחור ופגע בה. בנסיונות אלה אני קובעת כי רשלנותו של הנאשם בינונית. כן יש לשקול את חומרת החבלה שנגרמה להולכת הרגל - שבר בכתף שקובע - ואת העובדה כי היא היתה מאושפזת 4 ימים (ראו ת/3).

בהתחשב בכל שפורט לעיל, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את הנסיונות בתיק הצירוף נע בין 6-18 חודשי פסילה בפועל, לצד מאסר על תנאי, פסילה על תנאי ועונש כספי.

### **השיקולים לקביעת עונשו של הנאשם**

13. לקולה יש לשקול את הודאתו של הנאשם הן בתיק העיקרי והן בתיק הצירוף, מה שמלמד על רצונו "לנקות את השולחן". כן יש לשקול את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שבאו לידי ביטוי בטיעונים לעונש ומהמסמכים שהוגשו לעיוני.

14. לחומרה יש לשקול את עברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם. הנאשם נוהג כחמש שנים בלבד ולמרות זאת עברו התעבורתי (ת/1) כולל 9 הרשעות קודמות, לרבות הרשעה בעבירות של נהיגה בקלות ראש, כשהוא אינו מורשה לנהיגה לסוג הרכב, נהיגה בפסילה, נהיגה תחת השפעת סמים/אלכוהול, נהיגה בשכרות, גרימת תאונת דרכים ועוד. עברו הפלילי של הנאשם (ת/2) כולל הרשעה מחודש מרץ 2018, בעבירות של אימים והיזק בזדון.

### **סוף דבר**

בהתחשב בכל שפורט לעיל, הריני גוזרת על הנאשם, בגין שני האירועים ובגין מכלול העבירות שבהן הוא הורשע, את העונשים הבאים:

א. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 14 חודשים בפועל, במצטבר לכל פסילה אחרת שהוטלה עליו. מניין ימי הפסילה יחל לא יאוחר מיום 24.11.19, עם הפקדת רישיון הנהיגה של הנאשם במזכירות בית המשפט.

ב. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה לפי תקנה 144 לתקנות התעבורה, על חלופותיה או עבירה לפי תקנה 146 לתקנות התעבורה.

ג. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה שגרמה לתאונת דרכים או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961.

ד. קנס בסך 3,000 ₪.

הקנס ישולם ב-6 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל מיום 24.11.19.

### **זכות ערעור תוך 45 יום.**

ניתן היום, כ"ג תשרי תש"פ, 22 אוקטובר 2019, בנוכחות הצדדים